

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Благоевград, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20231210201501 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба от ЕТ„М*****“, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Велико Търново, ул.“С.Румянцев”№34, представлявано от Р. М. - управител, със съдебен адрес гр.В. Т., ул.“В*****”, против ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 85046119983 на Агенция "Пътна инфраструктура", с който за извършеното нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3. във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2500. 00 лв.

В жалбата се сочи, че при издаване на електронния фиш са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, относно съдържанието на електронния фиш, процедурата по неговото издаване, нарушение на закона, навеждат се твърдения, за недоказаност на нарушението. Искане се отмяна на атакувания електронен фиш, като незаконосъобразен. Претендират се разноски.

В съдебното производство в първо по делото съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат, който поддържа жалбата, по същество представя писмено становище, в което се излагат доводи за незаконосъобразност на електронния фиш и се моли за неговата отмяна. Твърди се липсата на нарушение, поради заплащане на такса и неправилно определен субект на отговорност. Претендира се адвокатско възнаграждение.

За наказващия орган Агенция "Пътна инфраструктура" се явява процесуален представител, който оспорва основателността на жалбата и пледира атакувания електронен фиш да бъде потвърден като законосъобразен, излага подробни доводи в писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на адвокатско възнаграждение.

След като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, съдът намира за установено следното:

На 14.06.2021 г. в 10: 04 часа в община Благоевград по път А-3 км. 90+219, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа е установено нарушение за ППС ВЛЕКАЧ *****, регистрационен номер *****, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, като автомобила се е движил и за същия изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство № 10101, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на А-3 км. 90+219. Било установено, че собственик на процесния автомобил е жалбоподателя, поради което за извършеното нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП е издаден и атакувания ЕФ 85046119983, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3. във връзка с чл. 179, ал. 36 от Закона за движението по пътищата на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2500. 00 лв.

Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата е създала доклад с номер на нарушението. Към доклада са приложени статични изображения във вид на снимков материал. От представеното решение № 101/20.02.2020 г. на МС за приемане на списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние тол такса се установява, че А-3 – автомагистрала, е част от този списък, а сегмент 1333310854 е с наименование Бобошево и с дължина 890 км.

В хода на съдебното производство са представени доказателства и от наказващия орган, а именно становище /л.26/, което установява, липсата на подавани декларации. От страна на наказващия орган са представени и доказателства / заповед/ утвърждаваща образеца на електронен фиш.

От страна на „Евроваг“ е представена информация, че има заявено плащане, но след датата на процесното нарушение.

В хода на съдебното производство от страна на защитата са представени договор за наем, с твърдение, че към процесната дата ППС е бил във владение на друго дружество, както и платежни документи за които се твърди, че установяват заплащане на такса. Предоставен е договор за предоставяне на услуга от Евроваг.

В хода на съдебното следствие е допуснат и разпитан св.Ч., служител на „М****“, чрез показанията, на който се установява практиката на „М****“ по отчетност в посоченото дружество при транспортна дейност. Тези показания според съда са неотносими към предмета на настоящото дело, от една страна, поради липсата на връзка с предмета на доказване, а от друга доколкото касаят друго дружество, поради което и съдът не ги кредитира при формиране на изводите си.

Гореизложената фактическа обстановка се доказва от анализа на събраните писмени доказателства за тяхното установяване, а именно известие за доставяне, снимков материал, справка за процесното нарушение, образец на ЕФ, заповед, становище, списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса, информация от доставчика на услугата, които съдът кредитира като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, вътрешно без противоречиви и логически последователни. По отношение представените от страна на дружество сметки, съдът намира същите за неотнормирани, доколкото касаят друго дружество, а не жалбоподателя. По отношение представения договор за наем на МПС, същия според съда не може по безспорен начин да удостовери в чие владение е бил автомобила към процесната дата, доколкото от една страна датира от 2018г., от друга страна липсват доказателства за фактическо предаване на автомобила. За да постави под съмнение доказателствената стойност на представения договор съдът взе предвид и това, че същият се представя едва в съдебната фаза, въпреки че с оглед датата на сключване жалбоподателят е разполагал с него и към датата на връчване на ЕФ, но не е представен пред наказващия орган.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, съдът установи от правна страна следното.

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона срок, поради което е допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Съдът намира, че нарушението е установено по несъмнен начин, като е доказано, че на 14.06.2021 г. в 10: 04 часа, с устройство № 10101, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3 км 90+219, е установено движение на ППС ВЛЕКАЧ М*****, регистрационен номер *****. с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000. Пътят е включен в обхвата на платената пътна мрежа и за движение по него се дължат такси по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, които зависят от категорията на ППС и изминатото разстояние. Видно от приложената електронна справка за собственост по делото ППС ВЛЕКАЧ М*****, регистрационен номер *****, с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 е с обща технически допустима максимална маса над 3, 5, т., поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата за движението му по платената пътна мрежа се дължи тол такса. Тол таксата е такса за изминато разстояние, като заплащането ѝ дава право на едно ППС да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък. Всеки път и пътен участък от платената пътна мрежа е разделен на тол сегменти, за навлизането и движението през всеки от който, се дължи тол такса в определения размер. Тол таксите се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и екологичните му характеристики и се определят за всеки отделен път или пътен участък. Агенция "Пътна инфраструктура" чрез Електронната система за събиране на тол такси определя изминатото разстояние от пътя и пътните участъци, за които се дължи тол такса, изчислява дължимата такса и я начислява на задължения субект по реда на наредба. В процесния случай поради липсата на

валидна подадена тол декларация или маршрутна карта, дължимата такса в атакувания фиш е определена съобразно категорията на ППС, което опровергава и възраженията, че не е определен размера на таксата. Допуснато е нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закон за движение по пътищата, който задължава собственика да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Нарушението е санкционирано на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. с чл. 179, ал. 3б от Закон за движение по пътищата.

Разпоредбата на л. 179, ал. 3б от ЗДвП предвижда налагане на наказание глоба на собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата. Разпоредбата на чл. 187а, ал. 2, т. 3 от ЗДвП предвижда за това нарушение на юридическото лице и ЕТ, собственик на МПС да бъде наложена имуществена санкция в размер на 2500. 00 лв. Санкционната норма е приложена правилно, като е установено, посредством представена справка, че ЕТ, „М*****“ е собственик на ППС ВЛЕКАЧ *****, регистрационен номер *****. с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, т.е над 3, 5 тона и попада в категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закон за пътищата. В тази връзка дори и да бъде кредитиран представения договор, който съдът не кредитира по изложените по-горе съображения не може да се приеме, че неправилно е определен субекта. Съгласно чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и ал. 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3– 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Предвид цитираната законова регламентация правилно в случая е определен субектът на отговорността. По делото са налице категорични данни, че именно жалбоподателя е собственик на процесното МПС. В случая следва изводът, че след като нарушението е установено от електронната система за контрол по чл. 167а, ал. 1 от ЗДвП, чрез годен доклад по отношение на собствен на жалбоподател автомобил, и след като не е установено подаване на декларация по реда на чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП от страна на собственика, то същият следва да бъде приет за нарушител. Т.е в случая жалбоподателят не се е възползвал от правото да обори законовата презумпция, поради което и именно той следва да носи отговорност.

На следващо място на 14.06.2021 г. в 10.04 часа посочения автомобил е заснет да се движи по път от платената републиканска пътна мрежа в км. 90+219 на А-3, като за него не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата тъй като посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация, поради което

съдът намира нарушението за безспорно доказано от обективна страна, доколкото в случая се касае за нарушение на ЕТ, чиято отговорност е обективна и безвиновна, не следва да се изследва наличието на вина. В този смисъл неоснователни се явяват възразенията такса е заплатена. Както се посочи представените документи в тази насока касаят друго дружество, а и от същите не се установява за кой сегмент е заплатено. От друга страна посочената сума за 14.06.2021г. не кореспондира с дължимата такса, според посоченото в електронния фиш. Още повече по делото е представен и приет отговор от доставчика на услугата, че е заявено плащане след датата на нарушението.

В производството по установяване и санкциониране на нарушението са спазени изискванията на Закон за движение по пътищата и специфичните условия на Закон за пътищата, като нарушението е установено от доклад и снимки от електронната система за събиране на пътни такси, които установяват, че процесното ППС се е движило на сочената дата по път А 3 на посочения километър. Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 8 от Закон за движение по пътищата, отразените в системата данни се считат за доказателства за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси. Електронният фиш е издаден въз основа на чл. 189ж от Закон за движение по пътищата, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В тази насока съдът не приема възразенията, изложени в жалбата, че не е следвало да се издава електронен фиш. Макар в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, то от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за „електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б“ от ЗДвП. Следователно издаването на електронен фиш и за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е допустимо и е изрично предвидено в действащото законодателство. Допълнителен аргумент за този извод се черпи и от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. С посочени норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Това правило отново сочи, че деянието по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП може да бъде установявано и санкционирано и чрез издаването на електронен фиш. В разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП като задължителен реквизит на ЕФ е предвидено вписването на собственика или ползвателя на пътното превозно средство. Същевременно годен субект на нарушението по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, към което препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, е водачът на автомобила, а не неговият собственик или регистриран ползвател /собственикът е субект именно на нарушението по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП/. Собственикът или ползвателят може да носи отговорност за нарушението по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП в случаите на чл. 187а, ал. 1 от ЗДвП. Последната разпоредба дава регламентация на случаите, когато е установено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя. Допустимостта за развитието на процедурата в отсъствие на нарушителя отново сочи на дадена от законодателя санкция за деяние с процесната правна квалификация да бъде установявано, а наказанието налагано и чрез издаването на електронен фиш. Най-сетне разпоредбата на чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП регламентира правомощия за определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица при изпълнение

на функциите да съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в от ЗДвП. По тези съображения съдът приема, че налагайки санкцията за извършеното нарушение с електронен фиш, процесуалният закон е приложен правилно, а съществено нарушение на процедурните правила не е допуснато.

Определените в закона изисквания към електронния фиш е да съдържа данни за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Атакувания електронен фиш отговаря на тези изисквания и е издаден по образец, утвърден от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", за което по делото са представени доказателства, като доводите в обратна насока са неоснователни. От приложените образци се установява, че процесния е съобразен с утвърдения образец. Електронен фиш № 8504619983 е издаден от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 10, ал. 10 ЗП, установяваща, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. Мястото на извършване на нарушението е посочено на км. 90+219 от А-3. Съгласно чл. 179, ал. 3е от ЗДвП при нарушения, установени въз основа на данните от системата по чл. 167а, ал. 3 от същия закон за място на извършване на нарушенията по чл. 179, ал. 3- 3б от същия се счита първото място, на което е установено движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Видно от генерираният на основание чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП доклад за извършеното нарушение същото е установено от устройство (тол секция) номер 10101, намиращо се на път А-3 км 90+219, където е заснето движението на ППС ВЛЕКАЧ МАН ТГХ, регистрационен номер ВТ6997КМ. с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 и е генериран снимков материал. В електронния фиш са описани датата и часа на извършеното нарушение 14.06.2021 г., в 10: 04 ч., регистрационния номер на автомобила и данни за неговата маса, брой оси, екологична категория, които дават възможност за идентификация на автомобила и определяне на неговата категория. Посочено е основанието за налагане на имуществената санкция на дружеството-жалбоподател, в качеството му на собственик на процесното ППС, с което е извършено нарушението. Посоченото води до извод, че в рамките на производството по ангажиране на отговорност на жалбоподателя с атакувания електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават или пречат правото на защита, а сочените от жалбоподателя не са такива, които да водят до незаконосъобразност на процесния фиш.

Съдът намира и, че деянието не е маловажно и към него не са приложими правилата на чл. 28 от ЗАНН, като отчита, че нарушението засяга безопасността на движението по пътищата и не е установена необичайно ниска степен на обществена

опасност, която да го отличава от останалите случаи на подобни нарушения, както и като взе предвид, че според разпоредбата на чл. 189з от ЗДвП, за нарушенията по ЗДвП не се прилагат чл. 28 и 58 г от ЗАНН.

Не могат да бъдат споделени и възраженията за нарушение на чл.34 от ЗАНН. Съдът намира, че в конкретния случай института на давността е неприложим. Съгласно чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. В тази връзка с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС, задължително за правоприлагането е прието, че сочената правна норма препраща и към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, което по аргумента на чл.81, ал.3 във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК налага извода, че с изтичане на четири години и половина от извършване на процесните деяния, квалифицирани като административни нарушения, административнонаказателното преследване се изключва по давност, независимо от спирането или прекъсването на давността. В случая деянието е извършено на 14.06.2021г. и към датата на връчване на атакувания електронен фиш не е изтекъл срокът от четири години и половина, считано от извършване на нарушението до връчване на ЕФ, поради което не са налице предпоставките за приложение НК по отношение преценка за изтекла давност съобразно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС.

Предвид всичко изложено, като законосъобразен атакувания електронен фиш следва да бъде потвърден.

Наказващият орган претендира юрисконсултско възнаграждение и съдът намира, че тази претенция е основателна, като съгласно разпоредбата на 63д от ЗАНН в производствата пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Правилата на чл. 143 от АПК предвиждат в случай, че съдът отхвърли оспорването, ответникът да има право на разноски, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и Наредба за заплащане на правната помощ, където в чл. 27е е предвидено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания да е от 80 до 150 лв. Съдът счита, че съобразно с правната и фактическа сложност по делото и свършената работа по процесуално представителство на наказващия орган, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Предвид изхода на делото искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение се явява неоснователно.

Предвид това и на основание чл. 63, ал. 9 и чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504619983 на Агенция "Пътна инфраструктура", с който за извършеното нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата на ЕТ,,М*****“, с ЕИК

*****, със седалище и адрес на управление гр.В. Т. , ул.“С.Р****”, представлявано от Радостин Митев - управител е наложена имуществена санкция в размер на 2500. 00 лв.

ОСЪЖДА ЕТ.,М****”, с ЕИК ****”, със седалище и адрес на управление гр.В. Т. , ул.“С.Р****”, представлявано от Р. М. - управител да заплати на Агенция "пътна инфраструктура" сумата от 80. 00 лв. представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаване му на страните пред Административен съд Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____